

<p style="text-align: justify;">Furio Radin i Maurizio Tremul ponađaju se kao diktatori unutar autohtone Talijanske nacionalne zajednice u Hrvatskoj i Sloveniji te kao njene izdajice izvan iste.</p> <p style="text-align: justify;">Furio Radin, od 1992. neprekidno je zastupnik Talijanske nacionalne zajednice, nedavno je ponovno potvrđen kao potpredsjednik Hrvatskog sabora (na posljednjim parlamentarnim izborima dobio je 890 glasova, odnosno 5,11%, od ukupno 17.414 talijanskih birača u Hrvatskoj).</p> <p style="text-align: justify;">Maurizio Tremul, od 1991. godine u samom je vrhu Talijanske unije (najprije kao predsjednik Izvršnog odbora, zatim predsjednik Skupštine, potom predsjednik Izvršnog odbora i trenutno predsjednik Talijanske unije, izabran kao jedini kandidat s 4.500 glasova, odnosno 14,09%, od ukupno 31.922 talijanskih birača uđlanjenih u Zajednicama Talijana u Hrvatskoj i Sloveniji te ujedno u Talijanskoj uniji). </p> <p style="text-align: justify;">Tremul je predsjednik Talijanske unije 29 uzastopnih godina, izjednađivši se s rekordima u trajanju od Staljina i Lukađenka, dok Furio Radin, stalni zastupnik 28 godina, veđ je prestigao Mao-a sa trajanjem od 27 godina, te s obzirom da je ponovno izabran za sljedeđe četiri godine, na kraju mandata, njegovo trajanje korespondirati đe bivanju 32 godine u parlamentarnoj sluđbi: stoga, za sustignuti Tita i Sadama Husseina (s 35 godina) biti đe mu potrebno da se ponovno kandidira po deseti put zaredom.</p> <p style="text-align: justify;">Njihovih gotovo trideset godina obnađanja funkcija na najviđim razinama Talijanske nacionalne zajednice ođito je da je pospješilo neizbjeđnu i rastuđu degeneraciju Talijanske unije u sustav koji se viđe ne mođe definirati kao demokratski. Dovoljno je podsjetiti se na zastarjelu i nepravednu raspodjelu vijeđniđkih mjesta u Skupštini Talijanske unije i takozvane "blindirane kandidature", tj. kada je broj kandidata jednak broju raspolođivih mjesta, s ishodom izbora koji je unaprijed predodređen. Slijedom toga, apstinencija (suzdržavanje od glasovanja) je dosegla vrhunac od preko 83%, tako da je tijekom godina od fiziolođke postala patolođka. Reprezentativnost izabranih predstavnika ođito je irelevantna, buduđi da se njihov izborni konsenzus znađajno smanjio, fluktuirajuđi između 5% i 14% onih koji imaju pravo glasa (birača). Uz to, uđinak birača malih Zajednica Talijana je 4,7 puta veđi od onog glasača velikih Zajednica Talijana, a đto je ođigledno nedemokratski. Trajnost i gomilanje funkcija omoguđili su opđu i sve veđu kontrolu nad ogromnim financijskim sredstvima (procijenjenim na viđe od 270 milijuna eura u posljednjih 28 godina) i klijentelistiđku raspodjelu resursa. "Trgovanja/Razmjene glasova" izvor su fenomena (pojave) samoodrđanja rukovodstva i oportunistiđke logike, orijentirane na prednost pojedinaca po cijenu kolektivnog poraza. Sustav je to koji se samouniđtava, s obzirom na nedostatak unutarnjeg nadzora -putem Odbora jamaca, za đalbe i nadzor te nedostatak prostora za opoziciju i neuspjeh (propast) socijalno-ekonomskih projekata (Aegida, EDIT, Otium, CIPO, itd.). A da se ne spominju brojne nepravilnosti i krđenja zakona u Hrvatskoj, Italiji i Sloveniji, iznađene u radu Talijanske unije, poput sluđaja EDIT, sluđaja Zajednice Talijana Bale ili Zajednice Talijana Cresa, sluđaja Zajednice Talijana Zadar, itd. Ukratko, puno "đinjenica" u stalnom pogorđanju su uzrok sve veđeg nezadovoljstva i odvojenosti Talijana od Talijanske unije, koja je izdala svoju ulogu jedinstvene i demokratske organizacije Talijanske nacionalne zajednice u Hrvatskoj i Sloveniji a koju bi trebala predstavljati i zađtiti njene politiđke, kulturne i ekonomske potrebe.</p> <p style="text-align: justify;">Veđ desetljeđima Talijanska unija ne nadzire ili jođ gore prilagođava se pokuđajima smanjenja steđenih prava Talijanske nacionalne zajednice u Hrvatskoj i Sloveniji. Pođevđi od cjelovite dvojeziđnosti, koja je svedena na minimum i jođ uvijek prisutna u samo nekoliko jedinica lokalne samouprave u Istri, ili ukidanje izuzeđa od plađanja PDV-a za donacije talijanske Vlade Talijanskoj nacionalnoj zajednici, ili ukidanje obveze uđenja talijanskog jezika kao jezika

društvene sredine u kojima većine u dvojezičnim jedinicama lokalne samouprave a koji je sveden na neobavezan strani jezik, ili Ugovor između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o pravima manjina iz 1996. godine koji još nije primijenjen, implementiran, proveden, izvršen, ili lišenje Talijanske nacionalne zajednice prava na zastupljenost u izvršnom tijelu dvojezičnih jedinica lokalne samouprave (putem zamjenika gradonačelnika koji je pripadnik Talijanske nacionalne zajednice, a s ciljem da može su-upravljati područjem svog povijesnog obitavanja) i tako dalje.

Poraza (poput bitke za "Caporetto", kod Kobarida) za Talijansku nacionalnu zajednicu dosad je previše i sve uz tihi (čuteći) pristanak Ministarstva vanjskih poslova i međunarodne suradnje Talijanske Republike.